

Επίσκεψη στο Ναυπηγείο Ελευσίνας.

Δεν ακούσαμε φωνές και θορύβους. Το “βαρύ” άδειο. Στο “ελαφρύ” τίποτα. Το σωληνοουργείο νεκρό. Οι “πλωτές” σε αχρηστία. Η “σάλα” και τα σχεδιαστήρια χωρίς προσωπικό. Οι γερανογέφυρες ακίνητες. Οι “σκαλωσιές” στιβαγμένες. Οι “τσιμπίδες” κατεβασμένες. Οι 600 εργαζόμενοι περιμένουν. Ότι και να τους πούμε είναι αδύνατο να τους διώξουμε την αγωνία.

Τα πράγματα στο Ναυπηγείο είναι δύσκολα. Συναντηθήκαμε με το Διοικητικό Συμβούλιο των εργαζομένων. Μας παρουσίασαν την κατάσταση, είπαμε την γνώμη μας και δηλώσαμε την αμέριστη συμπαράστασή μας. Όλα τα μέλη της συνοδείας μας ήταν εργαζόμενοι στην Ναυπηγική μονάδα και την θυμόντουσαν σε άλλες καλές εποχές.

Η κυρία Λιάσκου δεν “άντεξε”, την είδαμε καθώς φεύγαμε να κλαίει.

